

Dette gør sig gældende, dels naar der foreligger Mangler ved selve Viljeserklæringen, dels naar den paagældende ved Afgivelsen af denne var uvidende om faktiske Omstændigheder af Betydning, der kunde begrunde en Fralæggelse af Faderskabet. Den paagældende vil i disse Tilfælde normalt være uden Skyld i de Forhold, der begrunder Genoptagelsen.

I Tilfælde, hvor Begæringen om Genoptagelse begrundes med Fremkomsten af nye Oplysninger, bør der dog af Hensyn til saavel Parternes som det offentlige Interesse i saa hurtigt som muligt at faa en endelig Afslutning paa disse Sager fastsættes en Frist, indenfor hvilken Begæringen om Sagens Genoptagelse maa fremsættes, en Frist som maa være relativ, saaledes at den først løber fra det Tidspunkt, da de Omstændigheder er til Stede, som gør det muligt for den paagældende at rejse Kravet om Sagens Genoptagelse. Dog har man ment, at der bør gives den paagældende den nødvendige Tid til Foretagelse af Undersøgelser. Det vil f. Eks. kunne være hensigtsmæssigt, forinden Begæring om Genoptagelse fremsættes, nærmere at prøve Rigtigheden af fremkomne nye Oplysninger. Hvilke Undersøgelser der saaledes skal kunne medføre en Udskydelse af Begyndelsespunktet for Forældelsesfristen, lader sig ikke nærmere angive i en Lovregel, men Spørgsmaalet herom maa overlades til Domstolenes Skøn over, hvad der i hvert enkelt Tilfælde har været nødvendigt.

ad § 16.

Denne Bestemmelse svarer til § 15, 2det Stykke i Lov Nr. 130 — 1908, jfr. § 6 i Lov Nr. 113 af 29. April 1913, idet det dog nu nærmere angives, mod hvem Søgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde skal rettes. Allerede efter nugældende Ret er det af Interesse for Moderen at faa fastslaaet Faderskabet, selv om afdøde ikke efterlader sig noget, idet hun derved kan erhverve sig en Resolution, der giver hende Adgang til at erholde Underholdsbidrag udbetalt af det offentlige. Retten hertil bortfalder nemlig ikke, fordi den bidragspligtige afgaar ved Døden, jfr. Lov om offentlig Forsorg § 190, Stk. 2.

ad § 17.

Dommen i Retssagen skal, jfr. Forslagets § 14, kun afgøre det almindelige Spørgsmaal om, hvem der skal anses som Fader eller bidragspligtig til det paagældende Barn, medens den ikke skal beskæftige sig med de nærmere Virkninger heraf.

For saa vidt angaar Underholdspligten er det Overøvrigheden, der træffer de nærmere Bestemmelser om Dommens Virkninger, hvorfor det er nødvendigt, at Øvrigheden — saaledes som det i øvrigt ogsaa sker nu — straks faar Underretning om Sagens Udfald.

ad § 18.

Efter Forslaget skal der ikke længere ske en egentlig Forkyndelse af Bidragsresolutionen for Faderen eller den bidragspligtige. En hertil svarende Bestemmelse findes i Lov om offentlig Forsorg § 11, Stk. 1.

ad § 19.

Medens Lovforslagets § 3, 2det Stykke angiver Maalestokken for Barnets Forsørgelse, Opdragelse og Uddannelse, træffes der ved § 19 Bestemmelse om, hvorledes Byrderne herved skal fordeles mellem Barnets Forældre.

I Overensstemmelse med den tidligere udtalte Grundsætning, at Barnet bør have samme retlige Stilling i Forhold til begge Forældre, foreslaas det, at Udgifterne fordeles saaledes, at der, saavidt muligt, under Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar falder lige stor Byrde paa hver af Forældrene. Denne Regel maa i øvrigt nærmest anses stemmende med nugældende Ret. Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, i Lov Nr. 130 — 1908 om, at Faderens Bidrag til Barnets Underhold i Almindelighed bør sættes til tre Femtedele af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold efter den sammesteds angivne Maalestok medfører, maa ses som et Udtryk for Ønsket om at fordele Byrden ligeligt mellem Forældrene, idet det angivne Forholdstal maa betragtes som Udtryk for Faderens sædvanligvis større økonomiske Evne. Det bemærkes herved, at Faderens Andel i Udgifterne under den ældre Ret var fastsat til „mindst Halvdelen“. Den foreslaaede Regel vil netop i Almindelighed medføre, at Faderens Bidrag til Barnets Opfostring maa sættes større end Moderens, og efter Omstændighederne kan Reglen medføre, at man maa paalægge Faderen hele Byrden.

ad § 20.

Den Faderen paahvilende Forsørgelsespligt overfor Barnet vil normalt være at opfylde derigennem, at han udreder de ham af Overøvrigheden paalagte Underholdsbidrag. § 20 angiver det nærmere Indhold af denne Pligt til at betale Underholdsbidrag. Paragraffens Bestemmelser er i det væsentlige i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i § 1 i Lov Nr. 130 — 1908.